

СЕРДЮК Олександр Вікторович

*Випускник дорожньо-будівельного
факультету (1975)*

Заступник Чернігівського міського голови з питань архітектури, будівництва та земельних відносин (2002–2013). Депутат Чернігівської обласної ради чотирьох скликань. Заслужений будівельник України

Народився 14 липня 1953 р. у смт Сосниця Чернігівської області в родині робітників. Батько, Віктор Якович, був електрослюсарем, мама, Галина Тихонівна, працювала медсестрою.

На вибір майбутньої професії вплинув батько, повсякчас ставлячи синові за приклад сусіда родини Сердюків — інженера-дорожника, освічену та ерудовану людину.

Після закінчення школи в 1970 р. О. В. Сердюк вступив до Київського автомобільно-дорожнього інституту на спеціальність «Автомобільні дороги». Під час навчання його найулюбленішими предметами були геодезія, нарисна геометрія, теоретична механіка, опір матеріалів, проектування автомобільних доріг.

Він часто згадує своїх деканів О. В. Гусева й Г. Є. Ліпського, а також улюблених педагогів П. М. Варвака та Г. К. Сяньї — не просто досвідчених, мудрих наставників, а й чудових, талановитих людей, професіоналів, які вміли знайти підхід до студента, донести потрібну інформацію, викликати інтерес до предмета, продемонстрували такий рівень вихованості та культури, на який слід рівнятися все життя.

Олександр Вікторович і досі гордий тим, що отримав найвищі бали у В. Ф. Боровського, який читав курс теоретичної механіки й мав славу «викладача-грози» в якого майже неможливо було скласти іспит на п'ятірку. Найважчим же предметом для Олександра Сердюка була історія КПРС.

Під час навчання на IV та V курсах працював інженером у студентському проектно-конструкторському бюро.

Цілу низку яскравих вражень та незабутніх спогадів лишила по собі поїздка в Тюменську область у складі будівельного загону. О. В. Сердюк часто жартує, що їздив туди не для того, аби заробити грошей, а в пошуках туману.

Після закінчення КАДІ в 1975 р. розпочав трудову діяльність спершу інженером, потім — старшим інженером Вінницької філії інституту «Укдіпродор».

З 1978 до 1980 р. працював майстром, головним інженером у Менському шляховому ремонтно-будівельному управлінні № 82 Міндорбуду УРСР.

У 1980–1982 рр. Олександр Вікторович очолював Сосницьку районну ремонтно-будівельну дільницю Чернігівського облдорбуду Міндорбуду УРСР. У 1982–1985 рр. був головним інженером, виконувачем обов'язків начальника Чернігівського обласного виробничого управління будів-

ництва й експлуатації автомобільних доріг, а з 1985 до 1988 р. — начальником цього управління.

З 1988 р. Олександр Сердюк очолював обласне об'єднання будівництва, ремонту та експлуатації автомобільних доріг у Чернігівській області. З 1991 до 2000 р. він — начальник Чернігівського обласного управління з будівництва, ремонту та експлуатації автомобільних доріг корпорації «Укравтодор» Міністерства транспорту та зв'язку України. У 2000–2002 рр. працював начальником адміністрації автомобільних доріг у Чернігівській області, а в 2002–2013 рр. — заступником Чернігівського міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради.

Нині, перебуваючи на пенсії, Олександр Сердюк по 12 годин на день займається художньою ковкою. Творчий процес роботи із розпеченим залізом приносить йому величезне моральне задоволення. Свої дивовижної краси ковані речі Олександр Вікторович не продає, а дарує близьким друзям та знайомим, а також прикрашає ними власноруч збудований будинок.

Олександр Сердюк переконаний, що найважливіше в житті — довіряти людям, опиратися на їхній досвід та наполегливо вчитися в них нового, незалежно від віку чи посади. Головна запорака успішної та простої роботи з людьми — витримка та вміння знайти підхід до кожного. А ще неймовірно важливо вміти вислухати. Олександр Вікторович вважає, що будь-якого керівника найкраще характеризують черги у приймальні. Адже якщо люди йдуть до тебе, щоб поділитися негараздами, сподіваються на допомогу — значить, ти щось можеш як керівник.

Зв'язки з НТУ в Олександра Сердюка міцні та багатогранні. По роботі йому дуже часто доводилося співпрацювати з випускниками рідного університету, що формують основу галузі дорожнього будівництва. Як фахівцеві випадало мати спільні програми й із кафедрою дорожньо-будівельних матеріалів своєї альма-матер. З теплотою згадує тісну співпрацю з фахівцями високого рівня Б. С. Радовським і В. В. Мозговим.

На вісім років пізніше за Олександра Вікторовича закінчив КАДІ його молодший брат, Юрій Вікторович Сердюк. Сьогодні він — інспектор у дорожній службі. А дружина Олександра Сердюка Валентина Іванівна була його одногрупницею. Пара одружилася ще у студентську пору, в 1974 р. Подружжя виховало доньку Наталію, яка працює лікарем.